पुष्पदन्त *m. Bein. Çiva's; männl. Name überh.*; *Du.* Sonne und Mond.
पुष्पधनुस् *u.* **°धन्वन्** *m.* der Liebesgott (Blumenbogenträger).
पुष्पपेशल blumenzart.
पुष्पफल *n.* Blüte und Frucht.
पुष्पबाण *m.* der Liebesgott (*eig.* der Blumenpfeile habende).
पुष्पभाजन *n.* Blumenkorb.
पुष्पमय, *f.* **ई** aus Blumen bestehend.
पुष्पमाला *f.* Blumenkranz.
पुष्पमित्र *m. Fürstenname.*
पुष्पवन्त् blüten- *o.* blumenreich.
पुष्पवर्ष *n.*, **°वृष्टि** *f.* Blumenregen.
पुष्पशय्या *f.* Blumenlager.
पुष्पशेखर *m.* Blumenkranz.
पुष्पसायक *m.* = **पुष्पबाण**.
पुष्पसार *m.* Blumensaft.
पुष्पसूत्र *n. T. eines Sûtra.*
पुष्पागम *m.* Frühling (Blumenankunft).
पुष्पाग्र *n.* Staubfaden (Blumenspitze).
पुष्पायुध *m.* = **पुष्पबाण**.
पुष्पाराम *m.* Blumengarten.
पुष्पावन्त् = **पुष्पवन्त्**; *f.* **°वती** *N. einer Stadt.*
पुष्पित blühend, blumenreich (*auch übertr.*).
पुष्पिताग्र Blumen- *u.* Blütenspitzen habend; *f.* **आ** *N. eines Metrums.*
पुष्पिन् = **पुष्पित**.
पुष्पेषु *m.* = **पुष्पबाण**.
पुष्पोत्कटा *f. N. der Mutter Râvaṇa's.*
पुष्प्य्, **पुष्प्यति** blühen.
1. **पुष्प** *n.* Blüte, Blume (*d. i.* Höchstes, Feinstes), Schaum, Seim.
2. **पुष्य** *m. N. eines Mondhauses;* die Zeit, wo der Mond im Sternbilde P. steht.
पुष्यसे *Dat. Inf. zu* **पुष्**.
पुस्त *m.*, **आ** *f.* Handschrift, Buch.
1. **पू**, **पुनाति**, **पुनीते**, **पवते** (**°ति**) reinigen, läutern, sühnen; klären, erhellen; sichten, unterscheiden. *Med.* sich reinigen, klar abfliefsen (*vom Soma, bes. Partic.* **पवमान** der Rieselnde), büfsen (*auch = Act.*). *Pass.* **पूयते** gereinigt, entsühnt werden. *p.p.* **पूत** rein, klar, lauter. *Caus.* **पवयति** *u.* **पावयति** reinigen, läutern. **आ** *Med.* geläutert zuströmen, herrieseln. **उद्** reinigen, klären. **निस्(ष्)** *u.* **परा** reinigend abschütteln, beseitigen. **सम्** reinigen, läutern; *Caus. dass.*
3. **पू** (—**°**) reinigend, läuternd.
2. **पू** (—**°**) trinkend.
पूग *m.* (*n.*) Haufe, Menge, Schar, Verein; Betelpalme.
पूगयज्ञ *m.* Vereinsopfer (*r.*).
पूज्, **पूजयति**, **°ते** ehren, achten, ehrfurchtsvoll empfangen *o.* begrüfsen, beehren *o.* beschenken mit (*Instr.*), verehren, anbeten. *p.p.* **पूजित** geehrt, verehrt; angesehen bei (*Gen. o.* —**°**). **अभि** *u.* **सम्** = *Simpl.*
पूजक *m.*, **°जिका** *f.* Verehrer, -in (*Gen. o.* —**°**).
पूजन *n.* Verehrung.
पूजनीय zu ehren von (*Gen.*), ehrwürdig.
पूजयितर् *m.* Verehrer.
पूजयितव्य = **पूजनीय**.
पूजा *f.* Verehrung, Anbetung.
पूजागृह *n.* Tempel (Verehrungshaus).
पूजार्ह Ehre verdienend, ehrenwert.
पूजासत्कार *m.* Ehrenbezeugung.*
पूजोपकरण *n.* das zur Anbetung Erforderliche, Festgeräte.*
पूज्य zu verehren, ehrenwert, hochzuverehrend *o.* Euer Ehren (*im Brief*).
पूज्यता *f.*, **°त्व** *n.* Ehrwürdigkeit.
पूतदक्ष *u.* **°दक्षस्** von reiner Gesinnung.
पूतन *m.* eine Art Gespenster; *f.* **आ** *N. einer Unholdin.*
पूतमूर्ति gereinigt (*eig.* dessen Körper g. ist).
पूति stinkend, faul.
पूतिक *dass.*; *m.* Art Kraut.
पूतिगन्ध *m.* Faulgeruch, Gestank.
पूतिगन्धि faul riechend, stinkend.
पूतित्व *n.* Fäulnis, Gestank.
पूतिभाव *m. dass.*
पूतीक *m.* Art Kraut (*vgl.* **पूतिक**).
पूर्तिम geläutert, rein.
पूप *m.* Kuchen.
पूपशाला *f.* Bäcker (*eig.* Kuchen-)stube.
पूय्, **पूयति** faul werden, stinken.
पूय *m. n.* Jauche, Eiter.